

Братство

Богуна

ДУХ! ВОЛЯ!

БОРОТЬБА!

2

стор.

Кубок бригади Богуна здобули агроінженери

3

стор.

Звір із безодні мусить згинути в Україні

4

стор.

Боротися зі злом вчимося у предків

БОЙОВИЙ ГАРТ ДОВЖИНОЮ У 20 МІСЯЦІВ

Сьогодні ми знайомимо нашого читача із солдатом батальйону спеціального призначення. Його бойове псевдо "Рідліх", а звати розвідника Сергієм. Він вже 20 місяців воює із рашистами, пройшов складний, точніше – легендарний шлях маршрутами війни, отримавши перше бойове хрещення під селом Іванове (Херсонська область), а далі гартував свій досвід воїна-визволителя у боях під Байраком на Харківщині. Загалом за півтора року бойова біографія "Рідліха" настільки строката і багата, що навіть географічних назв тих сіл та містечок, де наш співрозмовник справді доблесно бив ворога, буде декілька десятків. Чого тільки не встиг побачити "Рідліх" за час свого перебування в епіцентрі бойових дій! У буквальному сенсі він понюхав і пороху, і хлорпікріну та нефриту, яким наших хлопців травили орки під Бахмутом. Наразі "Рідліх" перебуває у госпіталі, де заліковує рани, отримані у кількаденному бою. Якраз на лікарняному ліжку Сергій ("Рідліх") і розповів про деталі свого важкого, сповненого драматизму і важких випробувань шляху у підрозділах Першої окремої бригади спеціального призначення ім. Івана Богуна. Про деталі, певні конкретні факти та роздуми "Рідліха" стосовно нинішньої війни проти окупанта - супостата ми розповімо у наступному виході нашої газети. Більш розлого, із яскравими прикладами і порівняннями. Так що, чекайте!

ВРАНІШНЯ ІМЛА – НАЙКРАЩА ПОРА ДЛЯ САПЕРІВ!

Командир взводу саперів із бойовим псевдо "Сірий" у свої 23 роки може вважатися взірцем молодого офіцера, який лише шість років тому вперше одягнув військові однострої.

Тоді, у 2018-му році, він вирішив укласти контракт із ЗСУ, але вже за півроку пішов трохи далі, ставши курсантом військового вишу – Національної Академії Сухопутних військ імені Гетьмана Сагайдачного. Академію молодий лейтенант завершив достроково – підрозділи ЗСУ в умовах розпочато масованого вторгнення військ російського агресора, потребували командирів молодшої ланки. "Сірий" згадає сьогодні, як нелегко було перейти зі статусу курсанта академії до посади командира взводу у складі справді бойової бригади. А ще, коли врахувати, що 90% особового складу саперного взводу старші від свого командира щонайменше на десяток років! Але боятися, лякатися, комплексувати не було коли: "Сірий" сьогодні згадає, що на перших порах справді було важко суто психологічно, але соромитися чи зважати на різницю у віці у Збройних Силах взагалі не прийнято. Проте тут же командир взводу наголошує, що його хлопці, якими він був призначений керувати, виявили напрочуд благородні людські якості. Тобто, жодного натяку на зневажливе чи навіть іронічно – зверхнє ставлення старших воїнів, які, до речі, мали вже непоганий досвід перебування на лінії безпосереднього зіткнення, у підрозділі "Сірого" не було. Зі свого боку молодий командир взводу також розумів, що його авторитет, залежить від того,

наскільки його підлеглі йому довірятимуть. "Сірий" каже, що його становлення, як командира взводу, відбувалося за неписаним правилом "Бути попереду!". Лише тоді, коли командир взводу у бойовій ситуації знаходиться на чолі своїх бійців, взаємодовіра з'являється дуже швидко, а це найперша передумова для створення боєздатного колективу. Якраз довіра один до одного у підрозділах саперів видається ледь не найпершою запорукою успішної їх діяльності при виконанні найскладніших завдань. "Сірий" каже, що неодноразово у цьому переконувався. У разі, коли не вистачає власноруч здобутого досвіду, коли існує сумнів, побоювання чи навіть невизначеність, важливу роль відіграють офіцери трохи старшого віку. "Якщо чогось не знаю, звертаюсь до ротного, – каже "Сірий", той, що не кажи, і службового досвіду має більше, і бачить трохи далі".

Буквально за кілька тижнів до нашої розмови взвод "Сірого" у складі одного із підрозділів богунської бригади брав участь у боях біля Лиману. Здавалося б, лісова місцевість, переліски та посадки мали бути певними союзниками у сенсі можливостей сховатися від пильного ока ворожих дронів-лазутчиків. Однак ворог настільки довго гатив по місцевості навколо Лиману, що ні лісу, ні посадок тут не залишилось. Замість дерев сьогодні там стирчать обрубки стволів висотою щонайбільше метр – півтора. Звісно, сховатися, знову ж таки, від ворожих дронів, тут важко. А працювати саперам під супровід дронів ще важче. "Там, де ми могли б справитися із виконанням поставлених завдань за 20 хвилин, під опікою дронів працюємо щонайменше

півтори години, – каже "Сірий". Що поробиш, – продовжує він, – дрони стають вирішальним фактором сучасної війни. Тому треба і нам більше працювати, аби насправді рятувати життя та навіть безпечно просування наших бійців в умовах суцільних мінувань". На наше запитання стосовно потенціалу противника, наш співрозмовник зазначає, що потенціалу у ворога аж забагато, але питання у тому, наскільки вправно рашисти його використовують. Втім, вчитись у ворога саперам доводиться із багатьох резонів. Перш за все, щоб знати усі "сюрпризи" які заховані ворожими саперами. Хоча "Сірий" тут же розповідає про певні правила поведінки щодо ворожих мін. Не завжди є можливість точно розпізнати чи встановити секрет розмінування певного місця. На це, зрештою, не вистачає часу. Але пильності і зосередженості для саперів ніхто й ніколи не відміняв. Перш за все – виявити розтяжку, міну, фугас, тощо. А чи знешкодувати її – то вже інша справа. Щодо того, у яку саме пору сапери прагнуть працювати із найкращою ефективністю у виконанні поставлених завдань, "Сірий" каже, що найкращий час – вранішні сутінки, коли між нічною темрявою і сходом сонця є певний відрізок часу. "Коли сіріє, не потрібні спеціальні окуляри, які помічні вночі. І в той же час, ворожа артилерія усіх типів та калібрів ще нас не дістає, бо елементарно не бачить", – резюмує "Сірий" свою розповідь про особливості саперного життя. Зацікавлено і традиційно у розмовах із саперами тему страху стосовно їх буденної роботи. Виявилось, що страх чи боязнь помилитися у моменти виконання завдань із розмінування чи навпаки – мінування прикриття своїх позицій від ворога – речі відомі, але більшість саперів вміє, бо швидко навчається, ці страхи бороти. Адже недарма кажуть, що у справжнього сапера страх завжди поступається увазі і зосередженості. А тим паче, якщо сапер ще й командир!

Звісно ж, як і зазвичай, наша розмова торкається теми післявоєнного життя. Кожен, хто тут знаходиться і бачить ворожі позиції ледь не щодня, подумки неодмінно зазирає у те майбуття, задля якого українське військо сьогодні намагається знищити ворога і витурити його за межі власне українського кордону. "Сірий" також мріє про післявоєнне мирне життя, хоча не бачить своєї життєвої перспективи у війську. Тепер вже кадровий офіцер із чималим бойовим досвідом каже, що у мирному житті хотів би бути ближче до сімейного життя, аби щодня бачити дітей, мати постійне місце проживання. Каже, що все це – обов'язково буде! Після нашої перемоги!

Студенти – агроінженери здобули Кубок, присвячений бригаді Богуна

Свято Збройних Сил України у колективі студентів та викладачів Житомирського агротехнічного фахового коледжу (ЖАТФК) цьогоріч зустрічали кількома заходами. Однак і безумовно найголовнішим із них став Кубок історичних баталій, присвячений бійцям Першої окремої бригади спеціального призначення імені Івана Богуна. Слід відзначити ініціативу та професіоналізм викладачів агротехнічного коледжу В.О. Подкур та О.О.Бондарук, які підготували декілька студентських команд практично усіх відділень цього навчального закладу.

Мета виховного заходу полягала в розширенні знань студентської молоді коледжу про історичне минуле та сьогодення українського війська. Адже якраз нинішні реалії чи не найбільше сприяють формуванню історичного уявлення про важливість Збройних Сил України, а залучення студентів до вивчення джерел національної історії українського війська можна вважати завданням меншої ваги, аніж, наприклад, розвиток волонтерського руху. Особливу увагу організатори проведення Кубка історичних баталій приділили розвитку уваги, пам'яті,

талій ЖАТФК, присвячений бійцям 1 ОБрСпП ім. Івана Богуна і приурочений цьогоріч Дня Збройних Сил України.

У ході проведення заходу для запрошених військовослужбовців 1 ОБрСпП ім. Івана Богуна були представлені художньо-мистецькі номери, які підготували здобувачі освіти агротехнічного коледжу.

У декількох коротких, але палких і змістовних вітальних промовах, з якими виступили представники колективу студентів і викладачів, було зауважено і наголошено, що студентська молодь

мислення, культури спілкування, вміння узагальнювати та аргументувати власні висновки. Загалом проведення подібного патріотичного заходу вже на етапі його підготовки відчутно пожвавило інтерес команд-учасниць "кубкових баталій" до історії України, а те, що до коледжу у якості гостей свята завітали представники Першої окремої бригади спецпризначення імені Івана Богуна, взагалі спричинило певне патріотичне піднесення усередині колективу студентів та викладачів ЖАТФК. Що не кажи, а спілкування із воїнами – богунцями, які безпосереднім чином боронять Україну від рашистського нашествия, сприяють не лише справі патріотичного виховання, але додають чимало вражень та емоцій, які допомагають молоді більш глибоко осмислювати себе, як частинку українського народу.

У вікторині, яка відкривала змагання на Кубок історичних баталій, брали участь збірні команди фактично усіх відділень коледжу. Далі студентські команди змагались у конкурсах "Бліц-турнір", "Візуальне розпізнання", "Військова термінологія". За результатами трьох конкурсів перемогу здобули здобувачі освіти відділення "Агроінженерія", які й вибороли перехідний кубок історичних ба-

пишається своїми Збройними Силами.

У найважчий для України час ЗСУ мужньо і самовіддано стали на шляху російського агресора, своєю сміливістю, стійкістю і професіоналізмом зламали ворожі імперські плани та ціною власного життя і здоров'я продовжують здобувати свободу для мільйонів українців, виборювати право на існування нашої держави.

Варто наголосити і підкреслити увагу учасників та присутніх на заході працівників, викладачів Житомирського агротехнічного фахового коледжу до виступів та настанов, які лунали від гостей святкового заходу. Представники Першої окремої бригади спеціального призначення, яка носить імя Івана Богуна, розповіли про те, якими складними бувають будні воїнів – богунців на так званому "нульовому" рубежі, де триває запекле протистояння із ворогом. Звісно, гості свята були вражені гарною і змістовною підготовкою виховного заходу, а тому висловили щире подяку ініціаторам та організаторам проведення Кубка історичних баталій. Ну, а переможці Кубка отримали додаткові почуття від того, що отримали почесний Кубок із рук військовослужбовця славетної бригади.

Добре підготувались, а головне – "зловили" момент!

Командир роти ПТРК Першої окремої бригади спецпризначення ім.Богуна так прокоментував влучні враження ворожих цілей розрахунками, які зараз перебувають в одній із найгарячіших точок Донбасу: " Наш підрозділ на цьому напрямку працює зовсім недовго. Але за цей час розрахунками роти було вражено один ворожий танк, підбито і виведено із ладу БМП противника, а ще одну БМП рашистів наша рота знищила вицент. Розрахунки нашої роти ПТРК всього за тиждень часу знищили потужну групу піхоти противника. Все це вдалося досягти за рахунок наполегливої і ретельно-скрупульозної роботи із вибору та облаштування позиції для розрахунків ПТРК. Проведена належна маскувальна робота і організоване цілодобове спостереження за секторами. Все це в підсумку дозволило нам обрати і визначити найбільш вдалі моменти для здійснення пострілів наших ПТРК. Переважна більшість цих пострілів були напрочуд вдалими і завдали окупантам значних втрат та шкоди.

Офіс президента заперечив "конфлікт" між Зеленським і Залужним

Радник глави Офісу президента Михайло Подоляк 5 грудня заявив, що немає підстав говорити про звільнення Валерія Залужного з посади, а чутки про конфлікт Головкама ЗСУ з Володимиром Зеленським є "нонсенсом".

За його словами, непорозуміння між Зеленським і Залужним під час війни є неможливим.

"На мою думку, непорозуміння неможливе. Тому що, пріоритет – війна, і є чітка вертикаль, де президент – це Верховний Головнокомандувач і є Головнокомандувач, який операційний директор, який опікується, вибачте за термінологію, безпосередньо війною. Є СЕО – президент країни, який в рамках війни опікується низкою інших питань щодо забезпечення всім необхідним. Мені здається, що це нонсенс, якщо буде якийсь конфлікт, тим паче на політичному підґрунті", – зазначив Подоляк.

Нагадаємо, напередодні в статті "Війна проти політики. Що насправді відбувається між Зеленським і Залужним", яка розміщена на популярному в Україні Інтернет-сайті "Українська правда" йшлося про те, що Володимир Зеленський нібито спілкується з деякими командувачами ЗСУ в обхід головнокомандувача Валерія Залужного, що заважає Залужному командувати всією армією.

Журналісти, посилаючись на неназвані анонімні "джерела близького оточення Залужного" стверджували, що Зеленський нібито створив паралельні треки для спілкування з командувачами різних родів військ, яке відбувається в обхід Залужного. Наприклад, із командувачами Сухопутних військ Олександром Сирським чи Повітряних сил Миколою Олещуком.

Раніше депутатка Мар'яна Безугла почала різко критикувати головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного. При цьому у своїй критиці вона часто маніпулювала фактами, відверто вигадуючи деякі з них. Все почалося 7 листопада, коли стало відомо, що Валерій Залужний планує захист дисертації в Одеській юридичній академії, яку очолює Сергій Ківалов. Вже наступного дня Безугла розповіла про нібито свої спроби відмовити Залужного від "співпраці з экс-регіоналом Сергієм Ківаловим".

Не отримавши відповіді, через кілька тижнів Безугла знову зробила провокативний допис, в якому заявила, що Залужний – "жива людина, з якої роблять ідола, щоб потім просто використати". Таким чином вона дорікнула головнокомандувачу ЗСУ через зустрічі з відомою волонтеркою Даною Яровою, з якою нардепка до цього посварилась.

Згодом Безугла заявила, що головнокомандувач Збройних сил України Валерій Залужний має піти у відставку. Цього разу вона поскаржилася, що військово керівництво нібито не має плану війни на 2024 рік, а головнокомандувач ЗСУ не зміг надати їй відповіді. Зрештою, після декількох викидів, реакції на які від Валерія Залужного не було, нардепка замовкла. Але, чи надовго?

Проблеми та ризики із зовнішніми запозиченнями України у 2024 році

Ключовий ризик бюджету на 2024 рік полягає у неотриманні всієї суми зовнішнього фінансування, яку закладає уряд. Перш за все це стосується коштів від Сполучених Штатів.

Наразі Україна має труднощі з отриманням американських грошей навіть на цей рік: додаткові 3,3 млрд дол в останньому кварталі 2023-го року Конгрес США так і не схвалив. Щодо 12-14 млрд дол на наступний рік, коли в Штатах проходять президентські вибори, впевненості набагато менше.

Певні занепокоєння є й щодо допомоги інших партнерів, зокрема Єврокомісії. За даними урядовців, наближених до переговорного процесу, у 2024 році ЄС планує виділити Україні лише 9 млрд євро, тоді як український уряд потребуватиме вдвічі більшу суму.

Та й МВФ буде складно пояснити потребу України у значних обсягах зовнішнього фінансування. Адже програма співпраці з фондом передбачає, що активні бойові дії мають закінчитися всередині наступного року. При цьому, український уряд закладає у бюджет такі ж обсяги витратів на війну, як і 2023-ого.

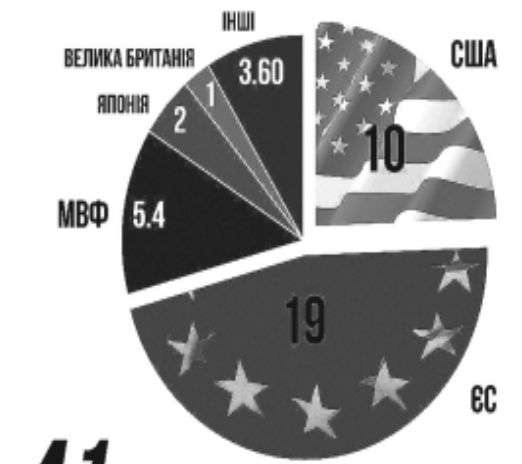
Інша проблема – реструктуризація зовнішнього боргу. Торік Україна домовилася зі своїми кредиторами про канікули в обслуговуванні боргів за євробондами. Проте термін їх дії спливає всередині 2024 року.

У бюджеті на 2024 рік уряд не закладає виплат за зовнішнім комерційним боргом. Однак, аби дійсно їх не здійснювати, не оголошуючи дефолту, доведеться проводити нові переговори з кредиторами. При цьому, чим ближча дата переговорів, тим складніше буде домовитися про чергові пільги або послаблення.

Нарешті не варто забувати про неточність макропрогнозу уряду. У 2023 році ця неточність аж занадто велика, особливо щодо інфляції та курсу долара. Українська економіка виявилася "занадто" витривалою та стійкою. Крім недонадходжень від так званого "інфляційного податку", стійкість макроекономічної ситуації завдає по бюджету ще одного удару у вигляді низького прибутку НБУ.

Наступного року банківський регулятор все ще може зіграти свою роль у наповненні бюджету: або за допомогою суттєвого підвищення курсу долара, або й прямо фінансуючи видатки, купуючи в уряду ОВДП.

ВІД КОГО УКРАЇНА ОЧІКУЄ ОТРИМАТИ ГРОШІ У 2024 РОЦІ? МЛРД ДОЛАРИВ

41 МЛРД ВСЬОГО

Останній варіант стане особливо актуальним, якщо Україна не отримає всієї очікуваної зовнішньої допомоги або вона приходитиме із затримкою. І поки такий ризик в умовах великої війни існуватиме, ані в регуляторі, ані в уряді не відкидатимуть варіанту знову ввімкнути "друкарський верстат".

ПЕРШИМИ ВІДВІДУВАЧАМИ ВИСТАВКИ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА СТАЛИ ЛІЦЕЇСТИ-БОГУНЦІ

До Дня Сухопутних військ Збройних сил України у Києві відкрито змістовну виставку "Віхи історії українського війська", яку підготували фахівці Центру дослідження воєнної історії ЗС України.

До організації виставки долучилася Київська міська державна адміністрація, а також – Будинок дитячої творчості Подільського району міста Києва. Чи не найпершими відвідувачами виставки, яка здобула миттєву популярність серед заходів культурно-мистецького спрямування, що проводились у столиці України, стали ліцеїсти Київського військового ліцею імені Івана Богуна. Слід зауважити, що вже перші враження від виставки, приуроченої до Дня Сухопутних військ ЗСУ, виявилися дуже емоційними та захоплюючими. По суті організатори виставки спромогли підготувати змістовні стенди, які стосуються війська Української Народної Республіки (армії УНР), Української Повстанської армії (УПА) і поєднати ідейний зміст експонатів столітньої минуштини із сьогоденням Збройних Сил України, які творять чергову славу і звитяжну сторінку української національно-визвольної боротьби.

РАШИЗМ – ЦЕ ЗВІР З БЕЗОДНІ!

(І ВИКЛИК ДЛЯ УСЬОГО СВІТУ)

Найголовніший висновок року, що минає, полягає у тому, що на сьогодні рашизм – це не просто виклик Україні, доленосне питання до українців – існувати чи не існувати.

Цей глобальний виклик, який поставила росія світу в сенсі дорожньої карти майбутнього. Чи це буде світ, який рухається в напрямку збільшення частки країн, що є вільними за означенням, в яких створюються умови вільного розвитку особистості та розкриття всіх її талантів, чи це буде зовсім інший, протилежний світ тоталітарного контролю та поневолення особистості.

Сучасна збройна агресія російської федерації проти України розглядається так

званими вождями росії як війна так званої російської цивілізації з рештою світу. У ній йдеться про те, чи встоїть створена за останні два тисячоліття європейська цивілізація, яка за основним своїм означенням і вектором розвитку залишається ліберально-демократичною в своїй суті. Якщо росії вдасться її похитнути, неототалітаризм перетвориться на основний визначальний тренд політичного життя всього світу. Рашизм – це прагнення запхати людину знову в ту форму соціального існування, яка тиражувалася багато сторіччя, й у якій людина буде пригноблена "гвинтиком" і не вартуватиме нічого.

Російський фашизм існував в попередні історичні епохи в кількох варіантах. Однак рашизм – це не просто російський фашизм, це абсолютно нова історична форма. Вона, звичайно, частково включає напрацювання всіх попередніх російських фашистських діячів і не лише їх. Рашизм дивовижно гібридує ідеї фашизму, однак є набагато небезпечнішим і на сьогодні впливовішим на світ. Сучасний рашизм – це вже не просто ідеологія чи якась політична партія або політична течія, рашизм – це сама форма існування сучасної російської державності і сучасного так званого російського народу. Це абсолютно новий історичний феномен, який перетворив російську федерацію – формально ще начебто де-

мократичну державу – на фактично забетоновану деспотично-тоталітарну систему. Ми тут маємо справу не просто з ідеологією, не просто з політичною течією, а з тоталітарною системою в масштабах держави, з відродженою формою тоталітаризму на зразок тих, які існували в ХХ столітті.

Йдеться про нову версію, власне, про новий неототалітарний проєкт в масштабах держави на зразок сучасного Китаю і Північної Кореї, але створений на ґрунті виробленої попередніми епохами російської імперської культури XIX-XX століть, російських імперських устремлень та гасел. Вони сформували з сучасної росії на чолі з путіним абсолютно нову форму деспотії, яка закінчила пострадянську епоху, знищивши в росії спалах ліберально-демократичного розвитку, який зажеврив там у 1990-

ті роки. У 2022-2023 роках ця неототалітарна еволюція закинула росіян в геть нову реальність. Це абсолютно нова країна з абсолютно іншими, аніж у решті світу алгоритмами життя, не притаманними ні для монархій чи деспотій, ані навіть для новітніх авторитарних режимів.

Рашизм має претензії на глобальне лідерство і вже зараз претендує на те, щоб переробити за своїм зразком, за своєю тоталітарною формативною матрицею ще кілька десятків країн. Йдеться насамперед про країни, як раніше входили до зони впливу колишньої російської імперії і радянського союзу.

Чи увійшло поняття рашизму у широкий вжиток, чи стало воно загальновизнаним у науковому світі? Ні, не увійшло. На жаль, міжнародна спільнота готується до опору дуже повільно і неефективно, натомість неототалітарний режим росії трансформується набагато швидше й ефективніше. Зло природою, а добро все ще чекає, що ситуація вирішиться сама собою. Українці для цього вже зробили і далі роблять надзвичайно багато, попри глупість, глухоту й інфантильність розвинених країн. Надзвичайно дорогою ціною українці виграли для світу вже майже два роки форти, щоб дати міжнародній спільноті підготуватися до спротиву рашизму.

Роман КИСЛИЦЬКИЙ

Православний світогляд про боротьбу зі злом

Предки знали – сформована антисвітотемна ява, є носієм зла (ЗЛО – Змія Личина Ощирена/оскалена), загрозою для всього світлого і людського, того, що збудоване на Законі Творця (ЗАКОН – ЗА Кормлінням Отця Небесного). Бо саме через темну яву, її нечистих духів в примарах, антисвітотемною здійснювались енергетичні крадіжки духовної енергії Творця.

АРХАНГЕЛ МИХАІЛ – ПЕРШИЙ СЕРЕД ДУХІВ ГОСПОДНІХ В НЕБЕСНОМУ ВОЙНСТВІ

Православні Рахмани та Характерники минулого добре знали, що в системі нашого Всесвіту, в системі його Світлого Ірію, присутній механізм для боротьби зі злом. Він включається в дію в момент виникнення вірусних утворень, подібних до антисвіту та темної яви, як нині.

Цей механізм захисту очолює один з Синів Господніх, якого знаємо як Христа Отця Господа. Нагадаємо, що абревіатура ХРЕСТ означає – Хто Рівнями Є Святості Творця (її не плутати з поняттям Христ).

Для розуміння ситуації варто ще раз переглянути схему "Кола Господнього" (Кола Творця, Сварога, Інтри ірійного рівня +120), яка подана в інтернет статті "ТВОРЕЦЬ – ОСНОВА ЖИТТЯ НАШОГО ВСЕСВІТУ".

В механізмі захисту на чолі Христа Отця Господа (до нього мають доступ лише Діти Отця Господа) є і Духи Господні (їх 48). Вони очолені 12 найвищими Аватарами, серед яких першим є Архангел Михаїл.

До того ж, на ірійному рівні +120, поряд Духів Господніх, бутують душі Рахманів-Аріїв та Характерників. Вони – основа духовного воїнства Господнього.

В оточенні кола Дітей Господніх є і інша сила – Ангели (АНГЕЛ – А/дух Невидимий Гідний Єства Людського). Їх ще називали Духами-охоронцями, або Вогняними Ангелами.

Оглянути схему Світлого Ірію та місце в ньому ірійного рівня +120 можна у "Схемі Світлого Ірію у Нових Часах (очищеного від паразитуючого антисвіту)" яка розміщена в інтернет статті "ДУХОВНІ ПРОВІДНИКИ ВСЕЛЕНСЬКОГО ЛЮДСТВА".

Православні предки, Рахмани та Характерники, добре знали, що очищення Всесвіту від антисвіту, а далі і від темної яви, у Мирах нашого Зодіаку, буде відбуватись поетапно, через Апокаліпсис (АПОКАЛІПСИС – Активні Переміни Отцеві Кормління Атманського /духовного – Ліки Правдиві Світлого Ірію Системи).

В розпал Апокаліпсису постане Армогедон (АРМОГЕДОН – АРії МОгутні Є ДО Низу/в Мир Землі), як початок підготовки да Нового Миру Нової Землі.

Тут варто нагадати, що Вишні Сили ірійного рівня +120 тримають опіку над

Згідно давнього православного світогляду матеріальна частина Всесвіту у світобудові складає лише 3-4% його енергетичного потенціалу. В той же час поза матеріальною – 96-97%. Саме це визначає домінуючі позиції тих процесів, які є поза Явою. Тут варто нагадати, що у минулому життя у Всесвіті було атаковане паразитуючим агресивним, вірусним утворенням – антисвітотемною. Ліквідація такого, як зла, та сформованої ним темної яви, через Апокаліпсис та Армогедон, є головним завданням Творця та Праві.

усіма Брамами наявними у Світлому Ірії, щоб унеможливити потрапляння вірусного та темного в Праву.

ДЕМОНІЧНЕ ЗЛО МАСКУЄТЬСЯ ПІД СВІТЛЕ І ПРАВЕДНЕ, БО Є ОМАНЛИВИМ І БРЕХЛИВИМ

Вірусність антисвіту, у свою чергу, вибудована на системі темних духів, найагресивніші та найнижчі з яких носять назву демонів (ДЕМОН – Дух Єхидний Манів/чоловіків Озлоблення Нечистого).

Завданням демонів завжди було – духовне опускання людини на ірійні рівні нижчі Світлого Ірію, через одержимість, спокуси, гріхи, для спрямування вкрадених живильних енергій до антисвіту, на рівнях якого паразитували змії, антихрист, люцифер, бофамед, диявол, сатана, біси, чорти, і де множились потворне гаддя (рівні від -21 до -8).

Для духовних крадіжок, нечистим була сформована проміжна структура – темна ява, де відбувався відбір енергій у духовно падших (рівні від -7 до -0).

Щоб лукаво опускати душі світлих людей було деформовано і рівні Природи, які перетворились в зону духовних перекручень, виправдання темного, поширення ідей тотемізму та аніمالізму (рівні від +0 до +7).

Зло (ЗЛО – Змія Личина Ощирена/оскалена), у формі енергетичних крадіжок, виправдовувалось і обожнювалось. Його символами (змійам, драконам, ящерам) поклонялись як богам. Нав'язувалось духовне рабство.

Антисвітотемною виставлялось прямою протилежністю добра (ДОБРО – ДО Брами Отців). Бо добро завжди стимулювало духовне кормління людини, ірійний

КОНОТОПСЬКА БИТВА – ТАК НАШІ ПРЕДКИ З БОЖОЮ ПОМІЧЧЮ НИЩИЛИ НОСІВ ЗЛА У ЯВІ

ріст, заохочувало щире просвітництво, шанування та служіння Праві!

Предки казали: після першого етапу Апокаліпсису, знищення антисвіту, постане другий етап – поступове обезсилення, а далі і ліквідація духів темної яви, які ховаються в примарах нелюдів. Виконавці такої дії – Духи Отця Господа, Вогняні Ангели, Вишні Сили Неба, Небесне воїнство.

Рахмани та Характерники відали – в процесі здійснення Апокаліпсису матеріальний Мир та Права зв'язані між собою.

Усе через те, що Вишні Сили здатні прикладати свої зусилля лише з умови, що в Мирі Землі діють духовні воїни – борці за правду і Новий Мир!

Такі духовні воїни, через просвітлення, мають бути свідомими того, що відбувається в просторі Всесвіту, розуміти, чому і як діють Вишні Сили!

Вони, та їх земні Роди, мають стати живою основою Нового Миру Нової Землі!

Саме через це наші предки шанували просвітництво, зберігали і розвивали Рахмано-волхвівську систему, вчили високіх духівників та духовних воїнів – волхвів, Рахманів, Характерників.

Найбільшим досягненням людини у ході просвітництва являлась здобута тверда воля (ВОЛЯ – Вишнім Отцем Любимох Я). Бо воля – це духовний стан рішучого відсікання впливів нечисті, міцний замок на душі людини, який береже ество від спокус і прямих атак темних духів та демонів.

Не менш значимим чинником у ході просвітництва були отримані чи відновлені духовні знання (ЗНАННЯ – Зелю Наука А/духа Небесного НЯ/тобі), які в системі Світлого Ірію ставали духовною бібліотекою (духовним банком) матричної душі в Праві.

Збережені у Праві (системі БОГ – Братство Отців Господніх) власні знання, та отриманий через просвітництво доступ до них, у черговому явленні душі людини в Яву, сприяли розкриттю планів нечистого, його підліх нападок. Духовні знання ставали міцним щитом від лукавства, спокус, гріхів, проявів одержимості.

Недарма великий Кобзар, Тарас Шевченко, після мандрів по центральній Волині, після зустрічей з останніми нащадками Рахманів Волині-України 17 століття, писав таке:

"Борітеся – поборете, вам Бог помагає!"

Славлячи предків за їх боротьбу, варто згадати велику самопожертву від Характерників і добровольців на полі Берестецької битви, які після зради Хмельницького, відчайдушною боротьбою дали можливість армії Богуна відійти під Мізоч та згодом розбити армію вторгнення.

Побачити ці події можна у відефільмі про Берестецько-Мізоцьку битву, який в інтернеті зветься – "Берестечко. Битва за Україну", частина 1 та частина 2.

ДУХОВНО ОЗБРОЄНІ ТА РІШУЧІ У БОРНІ ЗАВЖДИ ОТРИМАЮТЬ ДОПОМОГУ ПРАВИ

Варто нагадати і наступне. Рахмани повчали своїх учнів в ході просвітництва такому:

А). Зло, для того щоб бути покараним, має проявитись, показавши свій темний бік. Цим воно заробляє присуд Праві на повне знищення!

Б). Зло не може бути улещеним, за добрим чи втихомиреним. Бо всяку поступливість воно сприймає як власну перемогу і буде лише міцнішим.

В). Злу не можна допомагати у продовженні існування, тоді коли воно гине. Не можна прощати його злодіянь. Бо байдужість до проблем зла – це теж боротьба з ним!

Г). Зло треба нищити, але розумно, опираючись на знання і допомогу Праві, проявляючи мудрість та холодну волю, не впадаючи у надмірні емоції, які зло обов'язково використає проти вас!

І на самий останок. Ось окремі висновки та узагальнення з викладеного вище:

1. У Світлому Ірії нині задіяні потужні сили ліквідації нечистого, які розташовані на рівнях Кола Господнього (ірійний рівень +120) та очолені Хрестом Отця Господа;

2. В ході Апокаліпсису очищення потребуватиме участі в цій боротьбі світлих душею людей і буде зосереджене на рівнях темної яви, де ховаються нечисті духи нелюдів;

3. Участь світлих душею людей вимагає від них їх твердої волі, знань, як засобів боротьби, як передумов потрапляння в Новий Мир Нової Землі.

І на завершення. Спираючись на досвід предків, православних Рахманів та Характерників, спитайте себе про наступне.

Чи готові ви боротися зі злом, як це робили православні предки?

Чи щиро прагнете потрапляння в Новий Мир Нової Землі?

Підготував Валентин ДЕМ'ЯНОВ

